

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

Hebdomas XI. Post Trinitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

Dominica XI. Post Trinitatem. 11. hebdomada
post
Trinitatem.

De Phariseo & Publicano. Luc. 18. 1.

I. **E**Xpende, in quo deliquerit superbus Phariseus à Christo reprobatus, videlicet 1. Quod se præsumptuose iustum reputarit, quod soli Deo notum; alios temerè iniustos iudicarit, contra arcanum eiusdem Dei iudicium. 2. Quod se ipsum laudarit, sua bona opera recensendo, sibi suæque industriæ ea ascribendo: alios vituperarit, eorum peccata enumerando, eorumque seecordia & malitiæ illis imputando. 3. Quod se alijs prætulerit, nimiumque in animo extulerit, ob sua merita; aliosque sibi longè postposuerit, nimiumque depressit, ob sua demerita. O vtinam nulli hodie tales Pharisei, tam abominabiles Deo, Angelis, & hominibus reperirentur! Cave ne his iudicio diuinæ sapientiæ scrutantis corda & renes accensearis. Horror superbiæ, & feruor cauendi hos eius actus.

II. In quo placuerit Christo humilis Publicanus.

Publicanus, sic ab eo laudatus. 1. Quod ex profunda cognitione suae vilitatis, indignitatis, ac malitiae, non ausus fuerit oculos ad caelum leuare. 2. Quod confessus sit se nihil boni ex se fecisse, nec facere posse, omnia bona Deo, sola peccata sibi ascribendo, atque ex intimo corde dicendo: *Deus propitius esto mihi peccatori.* 3. Quod se ipsum, ut peccatorem, qualem se intus reputabat, foris haberi, & reputari voluerit, à longè stando, tanquam aliorum consortio esset indignus, & pectus suum percuriando. Hos actus humilitatis quò feruentius æmulari studueris, eò benignius ab eo, qui humilia respicit, & alta à longè agnoscit, respici mereberis. Feruor proficiendi in humilitate.

III. Quantum differant iudicia hominum exteriora tantum intuentium, à iudicijs intuentis abscondita cordis: Quis hominum non prætulisset Pharisæum, tot bonis operibus eminentem, Deoque gratias agentem, Publicano, peccatis infami, pectus percurienti? & quàm fixum maneat decretum Dei, qui uti exaltare humiles, & humiliare superbos ab æternitate statuit, sic in tempore id ipsa re ipsa
pra-

præstare non desinit. Admiratio iudiciorum Dei, zelus in humilitate excellendi.

De 3. Beatitudine. Beati qui
lugent.

II.

I. **E**Xpende, qualis luctus hic à Christo tertius assignetur scalæ cæli gradus, nimirum triplex. 1. Luctus compunctionis ob Deum, tor peccatis admissis offensum, ob pronitatem peccandi, & periculum in plures saltem quotidianos defectus relabendi. 2. Compassionis, ob tantam multitudinem hominum in peccatorum cœno hærentium, sub graui onere variarum afflictionum ac miseriarum mentis & corporis gementium, ac tandè absque vlla spe liberationis æternum pereuntium. 3. Deuotionis, ob prolongationem ærumnosi exilij, crebram interruptionem actualis amoris Dei, & longam absentiam cœlestis Sponsi.

Quàm pretiosæ hæ triplices lacrymæ, non tam oculorum, quàm cordiũ, si non tantum internis affectibus exprimantur, sed in expiandis cauendisq; peccatis, in iuuãdis afflictis proximis,

in recusandis huius mundi lenocinijs, amore cœlesti Sponsi, re ipsa demonstrantur? Zelus hos triplices affectus seu lacrymas, contritionis, compassionis, deuotionis per actus internos externosque frequentandi.

II. Quam perfectè Christus has eadem triplices lacrymas tota vita frequentarit, qui legitur fleuisse sapius, risisse nunquam, & quidem eò intensius, quò profundius fontes, seu causas earum supra insinuatatas penetrabat, & quò tenerius æternum Patrem diligebat, omniumque hominum maiorem perfectionem, gratiam & gloriam ardentius sitiebat. Zelus in his Christum imitandi.

III. Quàm sublime præmium feligentibus sit promissum, videlicet plenum solatium, quod omnè luctus causam fundicè tollit, & ineffabili gaudio mentem perfundit: quod pregustare incipiunt subinde in hac vita, plenissimè illo inebriabuntur in altera, vbi nullum erit peccatum, quod defleant, nullum periculum, quod caueant, nulla miseria proximorum, cui condoleant, nullius absentia boni, quod desiderent. At qualis pœna maneat eos, de quibus Christus, dicit:

Vbi

Va vobis, qui nunc ridetis, quia lugebitis *Matt. 3.*

& flebitis, videlicet hic angor & mœror ob remorsum conscientia & metum mortis, iudicij, & gehennæ; istic fletus æternus & stridor dentium, quando experientur in se compleri illud: *Quantum glorificauit se, & in delicijs fuit, tantum date illi tormentum & luctum.* Amor sanctorum lacrymarum, horror mundanorum gaudiorum.

De 4. Beatitudine. Beati qui esuriunt & sitiunt iustitiam. III.

I. **E**Xpende, quid sit illa fames & sitis iustitiæ, quartum in scala cœli obtinens locum, videlicet 1. Vehemens, efficax & constans desiderium contendendi ad maiorem iustitiam, tum habitualement, qua anima sanctificatur, tum actualement, quæ in exercitio omnimodæ perfectionis versatur; seu zelus proficiendi in conscientia puritate, in virtutum soliditate, in arcta cum Deo vnione, & voluntatis nostræ cum diuina conformitate, magno constantique conatu secundum debitum iustitiæ, & mensuram communicatæ cuique gratiæ. Et quidem purus, quo ad

ad

ad intentionem: magnus, quoad intentionem: constans, quoad difficultatum victoriam, & durationem: insatiabilis, quoad maiorem perfectionem. 2. Similis zelus ulterius aspirandi ad eximiam in triplici perfectione prædicta præminentiam, supra debitum iustitiæ, & vires naturæ & gratiæ, per heroica desideria Deo perfectissime in omni possibili sanctitate & iustitia huic vitæ congrua placendi. 3. Similis zelus anhelandi ad perfectam iustitiam patriæ propriam, omni natio carentem, qua beati in similitudinem Dei infinite iusti, sancti, perfecti, quem clarè vident, beatè amant, & securè possident, plenè transformantur.

Quàm sublimis hic ad cælum gradus, sed & quàm facilis amanti & divinæ gratiæ cooperanti! Felix, quisquis peculiari Spiritus sancti instinctu ad illum conscendendum impellitur: felicior, qui prompto, humili, gratoque animo impellentis ductum sequitur: felicissimus, qui in continuo constantique hunc gradum conscendendi conatu moritur. Zelus purus, intentus, constans, insatiabilis proficiendi in triplici via perfectionis.

II. Ex.

II. Expende, quàm eximie Christus hunc zelum maioris in omni iustitia, sanctitate & gratia progressus continuè vrgendi exemplo suo nobis inculcarit, licet ipsum his proficere nõ decuerit: quam ardentè vberimam nobis gratiam proficiendi promeruerit: quam auidè, vt strenuè eius gratiæ cooperaremur, desiderarit, idque tota vita à primo instanti conceptionis, vsque dum in cruce clamans: Sitio, expiraret. Zelus imitandi.

III. Quàm grande præmium sic iustitiam licentibus sit propositum, videlicet, plena satietas in cælo, absque ullius famis & sitis periculo, omni-que fastidio, & perfectam securamque æternarum deliciarum perfruitionem, cum experirentur in se impleri illud: *Satiabor cum apparuerit gloria tua.*

Et: *Inebriabuntur ab ubertate domus tue, & torrente voluptatis tue* Psal. 16.

potabis eos Psal. 35.
Cuius beatæ satietatis aliqua etiam iisdem in terris indulgetur prælibatio, ob augmentum meritorum & gratiæ, ob frequentiam consolationis diuinæ, ob spem retributionis æternæ.

At quã horrida manet sitis & fames apud inferos eos, qui, nihil de hac
sacra

sacra

sacra fame & siti iustitiæ solliciti
mundi delicijs, carnisque illecebris
avidissimè inhiant, & nihil, nisi novas
voluptatum umbras captant, & som-
niant, quando cum diuite Epulone
guttulam aquæ petente æternum vo-
ciferabuntur: *Crucior in hac flamma!*
Quàm prælibare etiam in hac vita,
velint, nolint, coguntur, dum frustra,
quod optant, captant, cum filio pro-
digo siliquis porcorum inhiant, ster-
cora amplexantur, & nullis vnquam
cupedijs, nullis delicijs saturari se
posse experiuntur. Feruor proficiendi
& media necessaria seriò adhibendi,
horror voluptatum & vanitatum
mundi.

IV. De 5. Beatitudine. *Beati mise-
ricordes.*

IEXPENDE, in quo consistat miseri-
cordia, quinto loco in scala cœli
à Christo collocata, videlicet in ope-
ribus misericordiæ tam spiritualibus,
quam corporalibus exercendis 1. La-
tissimè, quoad omnes omnium, quo-
rumcunque proximorum, etiam in-
gratorum, & inimicorum, miserias,
mentis

mentis & corporis affectu & effectu subleuandas. 2. Purissimè, quoad intentionem honoris, amoris & beneplaciti Dei, qui eos condidit, dotauit, redemit, hucusque conseruauit, & porro conseruare, sanctificare, & glorificare paratus est. 3. Intensissimè, quoad eximium commiserationis & dilectionis affectum. 4. Constantissimè, quoad omnes difficultates in hoc exercitio, etiam cum vitæ periculo frequentando, & diu continuando occurrentes, inuicto animi robore peruincendas. 5. Insatiabilissimè, quoad desideria vires longè excedentia, semper perfectius eadem misericordię opera exercendi.

O quàm plana & secura talis misericordię exercitatio, est ad cœlum via! Feruor perfectè obeundi opera misericordię.

II. Quàm immensa, pura, intensa, constans, & insatiabilis fuerit misericordia Filij Dei ex misericordia Incarnati, de quo Apostolus: *Habemus Pontificem, qui possit compati infirmitatibus nostris, tentatum per omnia.* Heb. 4. Et D. Lucas: *Qui pertransijt benefaciendo, & sanando omnes oppressos à diabolo.* quàm meritò nobis ab ipso discendum: *Estote* Luc. 6.

*misericordes, sicut & Pater vestrorum coelestium
misericors est: Zelus æmulandi.*

III. Quale præmium misericordibus
sit promissum, videlicet in hac vita
liberalis culparum commissarum con-
donatio, a committendis misericordibus
præservatio, & benigna a multis mi-
serijs mentis & corporis liberatio: in
altera benignissima pœnarum restan-
tium relaxatio, plenissima ab omnibus
omniò malis vindicatio, & libera-
lissima omnium donorum gloria im-
partitio; & quidem secundum me-
suram operum misericordiæ exhibi-
torum, iuxta illud: *In qua enim men-
sa mensi fueritis, remetietur vobis.*
quale immisericordibus intentatum
supplicium, videlicet *iudicium sine mi-
sericordia illi, qui non fecit misericordiam*
adque tam in tempore quam æterni-
tate. Desiderium in misericordiæ
operibus excellendi, &
contrarios defectus
præcauen-
di.

De 6. Beatitudine. *Beati mundo* V.
corde, quoniam ipsi Deum
videbunt.

I. **E**Xpende, qualis mundities cordis
 sextum gradum constituat scalæ
 celestis, nimirum eximia puritas ab
 omnibus ijs, quæ quoquo modo cor
 possunt coinquinare, cuiusmodi sunt
 1. Peccata graua & leuia, maxime
 magis voluntaria. 2. Viciosi habitus,
 immortificatæ passiones, periculosæ
 tentationes. 3. Inordinatæ erga quasuis
 creaturas affectiones. 4. Quicquid
 natum est angelicam mentis & cor-
 poris puritatem labefactare, aut im-
 minuere. 5. Quicquid puræ inten-
 tionis oculum vitare potest, aut ob-
 fuscare.

Quisquis ergo beatis mundo cor-
 de cupit accenseri, indefessa vigilantia
 satagat 1. Expiare omnia peccata com-
 missa, & præcauere committenda. 2.
 Eradicare omnes vitiosos habitus,
 refrenare indomitas passiones, præ-
 cauere prudenter, & repellere
 fortiter omnes tentationes. 3. Exue-
 re omnem inordinatum affectum
 erga omnia creata, quatenus minuere

possunt amorem erga creatorem.
 Æmulari Angelorum innocentiam
 & pudicissimam in terris conuer-
 tionem. 5. Purissimam in omnibus
 agendis omittendisve conari conse-
 uare & frequenter renouare intentio-
 nem.

O quam rarum donum Dei, ad aspi-
 dum tam eximiæ puritatis studium
 peculiaribus gratiæ excitantis auxi-
 lijs exstimulari? Si id intesentis, gra-
 tias age, & strenuè collabora; si no-
 sentis, vt sentire merearis, opta, & e-
 flagita. Feruor acquirendi & con-
 seruandi eximiam mentis purita-
 tem.

Sap. 7.

II. Quàm absolutum Christus no-
 bis præbuerit huius summæ innocen-
 tiæ & puritatis exemplum, qui
candor lucis aternæ, speculum sine macula
 qui longissimè ab omni inquiname-
 to absuit, utpotè impeccabilis & na-
 turalis filius Dei.

Quis latitudinem, longitudinem
 sublimitatem, & profunditatem eius
 innocentia, puritatis, & sanctita-
 tis, utpote infinitæ, creato intellectu
 dimetiatur? Admiratio, & pro modo
 nostro, imitatio eius incomprehen-
 sibilis puritatis.

III. Quàm excellens præmium mundis corde sit promissũ, videlicet, beatifica visio Dei, quæ est essentialis beatitudo in cœlis; & clarior cognitio Dei, diuinorum attributorum, & mysteriorum fidei in terris. Contra, immundi corde æternum priuabuntur visione Dei in æternitate foras profecti cum eanibus & impudicis; & clara cognitione diuinorum mysteriorum in tempore immerfi suis tenebris & spurcitijs. Feruor in puritate cordis proficiendi, & horror culpas & pœnas immundorum incurrendi.

Apoc. 22.

De Natura, conditionibus, & gradibus perfectæ resignationis.
 De fundamentis perfectæ resignationis.

} 15.
 } 6. p. med.
 } 16.

VII.

VII.

LI 31

DO.